

ಕೊಂಡು, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಚಿವರಿಗೆ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ನಿರ್ಣಯದಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಮ್ಮರ್ಧಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎ. ಮೂಡುಗಿರಿಗೌಡರು (ಕುಣಿಗಲು).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲರುವುದು ಒಂದು ಮಿಂಗಾಣಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪಾದಮಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ ನವರು ನಮ್ಮ ಬೇಶದಲ್ಲಿ ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆ ಮುಂದೆಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅನೇಕ ಪತ್ತೆದಾರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಂದರೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪತ್ತೆಮಾಡಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಮಿಂಗಾಣಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ, ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಪ್ರವೀಣರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕು. ಇದು ಕೂಡಲೇ ಆಗಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಾರರು ಹೆಚ್ಚಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಬದ್ಧವಿಷತತ್ವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೂಕ್ತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ, ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸೇಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆಬೇಕೆಂಬ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು.— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮಿಂಗಾಣಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಿಂಗಾಣಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಈಗ ಈ ಮಿಂಗಾಣಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಜಪಾನ್ ದೇಶದ ಒಂದು ಕಂಪೆನಿಯೊಡನೆ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಸಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯವರೆಗೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದರಿಂದ ಮೂರುವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ 'ಹೈಟಿಪ್ಪರ್ ಇನ್ಸುಲೇಷನ್' ಗಳು ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪರದೇಶಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿವೆ. ನಾವು ಈಗ ಯೋಚನೆಮಾಡಿರುವಂತೆ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದರೆ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲೇ ತಯಾರುಮಾಡಬಹುದು. ಇದು ಬಹಳ ಲಾಭಕರವಾದದ್ದರಿಂದ ಹಣಕಾಸಿನ ಕಷ್ಟ ಎಷ್ಟೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಬೇರೊಂದು ಮಿಂಗಾಣಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು ಲಾಭದಾಯಕವೆ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಬೇಕೆಂದು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್

ಮೂಡುಗಿರಿಗೌಡರು ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಇದನ್ನು ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇಷ್ಟು ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಸೂಚಕರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿ ರಾಮಣ್ಣನವರು.— ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಇದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

The resolution was, by leave, withdrawn.

No. 15. Legislation to prohibit the reduction of working personnel in Industrial establishments.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್ ಅವರು (ಗಾಂಧಿನಗರ).—

Sir, I move,

"That this Assembly is of the opinion that the Government should prohibit by suitable legislation the reduction of working personnel in the various industrial establishments in the State".

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಭೇದಿಯುಂಟಾಗಿರಬಹುದು. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ one of the biggest employers ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ. ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಮೇಲೆ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ವಜಾಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಸರ್ವಿಸ್ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಕೆಲಸದಿಂದ ವಜಾಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪುವುದು ಎಂದು ಹೆದರಿಕೆಯಾಗಬಹುದು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದನೆಯಿರಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಕೆಲಸವಿರಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಕೆಲಸಗಾರರು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ಲೇಬರ್ ಕಾನೂನನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಪ್ರಥಮತಃ ಕಾರ್ಮಿಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಸಂಘಟನೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಮಾಲೀಕರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು domestic servants ಅಥವಾ master and servantsನ ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಿನಂತೆ ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೂ ವಿವಾದವುಂಟಾದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ಮೂಲಕ ಒಳಹರಿಸುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ domestic tribunals ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾಲೀಕರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತೀರ್ಪು. ಹಿಂದೆ ಆಗಾಗ ಯಾವುದಾದರೂ ತಕರಾರುಗಳು ಬಂದು ಗೈರ್ ಕಾನೂನು ಮುಷ್ಕರಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಜನತೆಗೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಆತಂಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕೆಂದು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್‌ವರರು)

1942ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರೇಬರ್ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಅಂಶಗಳಿದ್ದವು. ಮೊದಲನೆಯದು ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು, ಎರಡನೆಯದು ಕೆಲಸಗಾರರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು, ಮೂರನೆಯದು, ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೂ ಏನಾದರೂ ತಕರಾರುಗಳು ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡುವುದು, ಈ ಮೂರು ಅಂಶಗಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ಗಳ ವಿಚಾರ ಆ ರೇಬರ್ ಕಾನೂನಿನ 9ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಒಂದನೆಯ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ 1ನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದುಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಪ್ಪಂದ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ ಏನಿಲ್ಲೋ ಅದನ್ನು ಬದಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, 10ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 1ನೆಯ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಲೀಕರಿಗೂ 2ನೆಯ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಎರಡನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಇತರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

Sri M. CHIKKALINGIAH.—Mr. Speaker, on a point of information. Is he referring to Government industrial concerns or private industrial concerns?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್‌ ಅವರು.—All industries in the State. 2ನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ ಒಳಗೊಂಡ ತೀರ್ಮಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ರೇಬರ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ 9ನೆಯ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ ನಮೂದಾಗಿತ್ತೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೂ ಕೆಲವು service conditionsಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಅಧಿಕಾರಗಳಿದ್ದವು. ಇತರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಕರಾರು ಬಂದಾಗ 2ನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲಿನ ಪ್ರಕಾರ ಇಂಡಿಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟ್ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಮಾಲೀಕರು ಚರ್ಚೆಗೆ ತಂದರೆ ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಕ್ಟ್‌ III ನೆಯ 1951ನೆಯ 'ಬಿ' ಸಂಸಾರ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಕ್ಟಾಯಿತು. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ 6ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್‌ read with Act 372 of Indian Constitution ನಲ್ಲಿರುವ ರಿಪೀರ್ ಅಂಡ್ ಸೇಪಿಂಗ್ಸ್‌ ನೋಡಿದರೆ, ಮೈಸೂರು ರೇಬರ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ಅದೇ ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

2-30 P.M.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾಲೀಕರುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಕಾನೂನುಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದರ ಈಗ Act III of 1951 'B' State Acts ಈ ಷೆಡ್ಯೂಲಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ 36 ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕಾನೂನುಗಳು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ. ಈಗ ಅದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದೇ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟ್‌ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕಾನೂನುಗಳೂ ಬೇರೆ ಇವೆ. ಹೀಗೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೋಷವಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೂ ವಿಶೇಷ ತಕರಾರುಗಳು ಬಂದು ಅವು ಬಗೆ ಹರಿಯಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದುದರಿಂದ, ಅವುಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ಕೋರ್ಟನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮೂರು ಕೋರ್ಟುಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ.

ಒಂದನೆಯ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೇಸಿದೆ, ಎರಡನೆಯ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹದಿನೇಳು ಕೇಸುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ, ಮೂರನೆಯ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಕೇಸುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಹೀಗೆ ಮೂರು ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಕೇಸುಗಳು ಈಗ ಹಾಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಗೆ ಈ 33ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನೇ ಕಾರಣ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. Section 33 of the Industrial Disputes Act States.—

"Conditions of service, etc. to remain unchanged during pendency of proceedings—No employer shall, during the pendency of any conciliation proceedings or proceedings before a tribunal, in respect of any industrial dispute, alter to the prejudice of the workmen concerned in such dispute, the conditions of service applicable to them immediately before the commencement of such proceedings, nor, save with the express permission in writing of the Conciliation Officer, Board or Tribunal as the case may be..."

ಈ 33ನೆಯ ವಿಧಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅಂದರೆ service conditions ವಿಚಾರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಕೇಸುಗಳಿವೆ. ಮಹಾರಾಜ ಮತ್ತು ಮಿನರ್ವ ಪಿಲ್ಲುಗಳ ಪೈಕಿ, ಮಹಾರಾಜ ಪಿಲ್ಲು ಒಂದು ಮಾತ್ರ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ 500 ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ referenceನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಿನರ್ವ ಪಿಲ್ಲು ಈಗಾಗಲೇ ಸುಮಾರು 500 ಜನರನ್ನು ವಜಾಮಾಡಲಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಬನ್ನಿ ಮಿಲನ್‌ವರು, 7,500 ಜನರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂಥ ಈ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ, 33ನೇ ನಿಯಮಗಳನ್ನೂ ಪಾಲಿಸದೆ ಹಲವರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡಿದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ರೇಬರ್ ಕಮಿಷನರವರು, ಆ ಮಿಲ್ಲಿನವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ತಪ್ಪೆಂದೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪಾರ್ಟಿಸಿಕ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಡೆಲಿವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಈ ಕಾನೂನನ್ನೇ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಯಾರ ಹಿತೋಚ್ಚೆಯೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಂತೆ, ಅವರು ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ಜನರನ್ನು ಅಂದರೆ ಕೂಲಿಗಾರರನ್ನು ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್‌ಮಾಡುವುದು, ಇಲ್ಲವೇ ರಾಕ್‌ಔಟ್‌ ಮಾಡುವುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡುವುದು, ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಇಂಥ ಅಚಾರಾರ್ಥವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡಲು ಯಾವ ಒಂದು ಖಾತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ತಾವು ಈ ದುರ್ನೀತಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ತಡೆ

ಗಟ್ಟಬೇಕು. ಬನ್ನಿಮಿಲ್ಲನಲ್ಲ ಇಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಆಗಲೇ 170 ಜನರನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು woollen department ನಲ್ಲಿ 600 ಜನರನ್ನು ವಜಾಮಾಡಲಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ಯಾಮರಾವ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ 600 ಜನರನ್ನು ವಜಾಮಾಡಲಿದ್ದಾರೆ. ರೇಸ್‌ಕೋರ್ಸ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಿಂದ 100 ಜನರನ್ನು ವಜಾಮಾಡಲಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಮೆಷಿನರಿ ವ್ಯಾನ್ಯುಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 150 ಜನರನ್ನು ವಜಾಮಾಡಲಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ಮಿಲ್ಲಿನಿಂದ 51 ಜನ ಕೂಲಿಗಾರರನ್ನು ವಜಾಮಾಡಲಿದ್ದಾರೆ. ವೆಜಿಟಬಲ್ ಅಂಡ್ ಆಯರ್ ಕಂಪೆನಿಯವರು 23 ಜನರನ್ನು ವಜಾಮಾಡಲಿದ್ದಾರೆ. ಚನ್ನಪ್ಪೂರದಲ್ಲಿ 1,200 ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಬಣ್ಣ ಮತ್ತು ಅರಗಿನ ಕೆಲಸದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ 54 ಜನರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುರಾಗಿದೆ. ಸೂರ್ಯೋದಯ ಮಿಲ್ಲನಲ್ಲಿ 200 ಜನಗೆ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಆಡರನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕೆ. ಜಿ. ಎಫ್. ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾನನದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅನೇಕರನ್ನು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ನಕಾರದವರು, ಈ ಅಂಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಈ ತಿಂತ್ರಿನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾವಿಷೋ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು, ಈ ರೇಬರ್ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಒಂದು concurrent subject ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಸೆಟ್ಟರ್ ಆಕ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಮತ್ತು ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರ ನಮಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತಕ್ಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆದು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಚಳುವಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ವರೂ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Resolution moved:—

“That this Assembly is of the opinion that Government should prohibit by suitable legislation the reduction of working personnel in various industrial establishments in the State.”

Sri P. M. SWAMIDORAI (Kolar Gold Fields—Scheduled Castes).—Sir, in supporting the resolution moved by Sri Venkatesh, I bring to the notice of this Hon'ble House specific cases from Kolar Gold Fields. The employers there, in spite of so many Acts, awards of so many Courts, Tribunals and other safeguards, are contemplating to retrench employees on a large scale. There are employees to the extent of

about 25,000 or more on whom a population of about 1½ lakhs is depending entirely. As such, if a majority or at least 30 per cent of the employees are thrown out, it will certainly hit adversely the entire population of Kolar Gold Fields. The employees in Kolar Gold Fields are mostly from the Scheduled Castes and they were contributing to the national wealth to a great extent in the production of gold and thereby our State was getting a very good income. Now the employers of the four mines combined together are contemplating to take steps in this direction directly or indirectly. Indirectly also they have adopted so many tactics quoting Standing Order 21 (c) which says that with notice or compensation in lieu of 10 days' notice, a man's services can be dispensed with without assigning any reason, which in the opinion of the people, is gross injustice. Not only that. The employer brings so many unfounded allegations and says that an employee is a thief and though the man is proved to be not guilty in the Court, the employer refuses to take him back to service because he contends that the man alleged to be involved in that case was discharged on technical grounds and so he is not willing to take him back. To avoid all these things and miseries, I think Sri Venkatesh is justified in recommending for suitable legislation being enacted and I am also of the same opinion and request that this matter may be taken into consideration. The foreigners dominate over our people; they not only dominate but also rule over our people and cause much misery in spite of this country being ours and gold being mined from our country. It is high time for our Government to take this industry to their own control and nationalise it if possible, and they should see that no foreigners dominate over our people. Somehow this is going on. If nationalisation is not possible in the near future, at least in the interests of security of service, I once again request that suitable legislation may be initiated by this House. I heartily support the resolution moved by Sri Venkatesh.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮೇಶ್ವರರು (ಚಾಮರಾಜ ಪೇಟೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಠರಾವು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದು ಕಾರ್ಮಿಕ ಜನಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದು. ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರವರು ಈ ಠರಾವನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಮಾಲೀಕರು ಎಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲ ಒಂದು ಸಂಬಂಧ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಅವರ ಸಂಬಂಧ ಬರಬರುತ್ತಾ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಮಾಲೀಕರೂ ಗಿರಣಿಯವರೂ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡಚಣೆ ಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಈಗ ಕಾನೂನಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಅವರ ಕೆಲವು ಕಾರಣಾಂತರಗಳ ಮುಖೇನ ಕಾನೂನು ಮೂಲಕ ಒಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಟ್ರಿಬೂನಲ್ ಇದೆ. ಅದರ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಇಷ್ಟು ಮಂದಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೆಪ ಹೂಡುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ರಾಯರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಮಾಲೀಕರು ತಮಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲದ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಒಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಿನ್ನಿಮಿಲ್ಲನ್ಡ್ ಸುಮಾರು 2-3 ವರ್ಷಗಳಿಂದ 120 ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದರು, ಅದನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನವರು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಹೋಗಲು ಈಗ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದಮೇಲೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಅವರ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಒಡಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಆಗದೆ ಒಡಿಸಿದರೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ 600 ಜನರನ್ನು ಉಲ್ಟಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಒಳಿಯಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘ ಬಹಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕರ ಕೈಚಳಕ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಘ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಎನಾದರೂ ಒಂದು ನೆಪ ಹೂಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಒಡಿಸೋಣ ಎಂದು ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಲೀಕರು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನೇ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಚಿಕ್ಕಗಾಲ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಉಣ್ಣೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಈಗ ನಡೆಯಬೇಕು, ಆದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಲದೇ, ಅದೇ ಖರ್ಚಾಗಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಜನರೇಕೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಜನರನ್ನು ಹತ್ತಿ ಇರಾಖೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಒಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಬಿನ್ನಿಮಿಲ್ಲನ್ಡ್ 1939ರಿಂದ 1946ರ ವರೆಗೆ ಬಹಳ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ. ಸಂಪಾದಿಸಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ರಿಸರ್ವ್ ಫಂಡಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಕೂಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಕಟ್ಟಕಾಲ ಬಂದರೆ ತಮ್ಮನ್ನೇ ನಂಬಿರುವ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನೇ ಒಡಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ?

ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಸಂಬಳ ಪಾವತಿಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅರ್ಧ ಸಂಬಳ ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು? ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಸಕ್ಕರೆ ತಯಾರಿಕೆಯಿಲ್ಲವೋ ಆಗ ಅರ್ಧ ಅಥವಾ ಮುಕ್ಕಾಲು ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಿಮಿಲ್ಲನ್ಡ್‌ನವರೂ ಏಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಯೂರೋಪಿಯನ್ನರನ್ನು ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು, ಅವರನ್ನು ಉಲ್ಟಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ತೆಗೆದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕಾಣುವುದೇನೆಂದರೆ: ಎಲ್ಲಾ ಗಿರಣಿ ಮಾಲೀಕರೂ ಕೂಲಿಗಾರರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಅಟ್ಟುತ್ತಾರೆ, ಕೂಲಿಗಾರರ ಸಂಘ ಮುರಿಯುತ್ತಾರೆ, ಅದರಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಪುರಾವಾಗಿದೆ, ಬಾಕಿ ಕಾರ್ಮಿಕರೂ ಹೊರಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಬಿನ್ನಿಮಿಲ್ಲನ್ಡ್‌ನವರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೂಲಿಗಾರರೊಡನೆ ಸಹಕಾರಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ ರಾಕ್ಷೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಮುಚ್ಚಿಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಜಾಯಂಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು? ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯ ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಮಿನರ್ವ್ ಮಿಲ್ಲನ್, ರಾಜಾಮಿಲ್ಲನ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಮಿಲ್ಲನ್‌ಗಳವರೂ ಕೂಲಿಯವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಲ್ಲದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಕಾಲವಾದರೆ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣವಿದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜನರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೆಗೆಯುವುದು ಅನ್ಯಾಯ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇರಾಖೆಗಳನ್ನೇ ಮುಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಅಥವಾ ಗಿರಣಿ ಮಾಲೀಕರು ತೆಗೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಂದೊಂದು ಇರಾಖೆಯನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡುವುದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದ್ರೋಹಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗೂ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಬಿನ್ನಿಮಿಲ್ಲನ್‌ನವರು ಉಲ್ಟಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮುಚ್ಚಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಆಗ ತಯಾರಾಗುವುದೂ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳವರು ಸಾಮಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆ ಇಳಿದರೆ ಸಂಬಳ ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಮಾಡಲಿ, ತುಟ್ಟಭತ್ಯೆ ಮಾಡಿ ಸಂಬಳ ಕಡಮೆ ಕೊಡಲಿ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸುವುದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುವುದು; ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಭದ್ರಾವತಿ ಮತ್ತು ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ

ನಿರ್ದೋಷ ನಮಸ್ಕೆ ಬಹಳವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಾ ಹುತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡರು (ಸಾಗರ-ಹೊಸ ನಗರ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್‌ರವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನಾನು ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುತ್ತಾ, ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಕೆಳುವ ಕಾನೂನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈವರೆಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಮನ ಬಂದಾಗ ಹೊರಗೆ ಹಿಡಿಸುವುದು ಒಂದು ಅಡ್ಡಿ ತಡೆಯಲ್ಲದೆ ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವುದು ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಏಡೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಗೆಳೆಯ ವೆಂಕಟೇಶ್‌ರವರು ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಕೂಲಿಗಾರರನ್ನು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಖಾಸಗಿಯವರೇ ಆಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಆಗಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರದೂಡಿದರೋ ಆ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇಂದು ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದೇ ದುರ್ಭರವಾಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸವೂ ಕೂಡ ಏಕಾಏಕಿ ಹೋಲುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರು ನಿರ್ದೋಷಿಗಳಾಗುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಅನೇಕರು ಬೀದಿಯ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ Right to labour ಕ್ಕನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕೆಲಸದಲ್ಲೇ ಇರಬಾರದೆಂದು ತೆಗೆದುಹಾಕದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತವ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಅಗಲಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಒತ್ತಾಯ. ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಗೆಳೆಯ ವೆಂಕಟೇಶ್‌ರವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಆಶ್ಚರ್ಯನದ ಮೇಲೂ ಈ ಸಭೆಯಿಂದ ವಾಪಸ್ಸುಪಡೆಯಬಾರದು ಎಂದು. ಈ ನಿರ್ಣಯ ಕಾನೂನು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸತತವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟು. ಈ ರೀತಿ ನಾವು ನಿರ್ಣಯವನ್ನೂ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟು ವಿಫಲರಾದರೆ, ಯಾರಾರು ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಆ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ನಾವು ಯಾವ ಒಂದು ಸಹಾಯವನ್ನೂ ನೀಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದಿರತಕ್ಕ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರಿಗೆ ನಾವು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಂದರೆ, ಹಾನಿನಾದ ಇಂಪಿಮೆಂಟ್ ಪ್ರಾಕ್ಟರಿಯಿಂದ ಬಂದಿರುವುದು. ಅವರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ವಿಷಯ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಗತಿ ಏನು, ಎಂದು ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದು ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಮ್ಯಾಚ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

Sri T. SIDDALINGAIYA.—It is not correct.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—It was a Joint Stock Company.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡರು.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆಗಲೂ ಕೂಡ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಕಂಪೆನಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ, ಹೀಗೆ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲೇ ಶಕ್ತಿ ವ್ಯಯ ಆಗುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಈಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಕರಿಗೂ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರ ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕದಿಡಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರ.—ಕೆಲಸಮಾಡುವವರು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡರು.—‘ನಾನು ತಯಾರಿದ್ದೇನೆ, ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ತಯಾರಿದ್ದಾರೆ.’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಹೋದರೂ ‘No employment “No vacancy” ಎಂದು ಬೋರ್ಡು ಇರುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಬಹಳ ನಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂದೆ ಬಂದ ಈವತ್ತು ಯಾರಾರು ನಿರ್ದೋಷಿ ದಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗಿಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸುವುದು ಅಲ್ಲದೆ, ಇವತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕದಂತೆ ಒಂದು ತುರ್ತು ಕಾನೂನು ತರುವ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡುವ ಭಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿವರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡೆದೇ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಈ ಸಭೆಯವರು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ವೆಂಕಟೇಶ್‌ರವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್‌ರವರು.—ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಇದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ನೂಡಕರು ನೂಡನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅರಿತೇ ನೂಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 15-16 ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿಗಾರನಾಗಿ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವಿಚಾರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಬಿಡುವುದೂ ನನಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟ ಮೇರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು (ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮತ್ತು ವಿಧ್ಯಾಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ,

(ಶ್ರೀ ಎ. ಡಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು).

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಭಾಷಣಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಉದ್ಯಮಗಳು ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಸೋಷಲಿಸ್ಟ್ ಕ್ಯಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಥವಾ ನೆಪಳ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲೇ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಾಕಿ ಯಾವ ಉದ್ಯಮವೂ ಕೂಡ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನ ಮಾತ್ರ ದಿಂದಲೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. It is not born by legislation; it cannot be sustained by legislation. ನಮ್ಮದು free economy and welfare economy ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನ್ಯಾಷನಲೈಜ್, ಸೋಷಿಯಲೈಜ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಉದ್ದೇಶ ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾನೂನಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲ ಬರದೇ ಇರುವ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಕಾನೂನು ಎನ್‌ಫೋರ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಈಗಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ ದೇಶದ ದುಸ್ಥಿತಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ನಷ್ಟ ಹೊಂದುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲವು ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಕೂಡ ರಾಜ್ಯದಾಯಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಮುಚ್ಚಿರುವುದು ನಿಜ. ಅವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ತೆರೆಯಬೇಕು, ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮಗಳವರೂ ಸಹ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕವರು. ಅನೇಕ ವರ್ಷ ಉದ್ಯಮನಾಡೆಸಿ ನುರಿತವರಾಗಿರತಕ್ಕವರು. ಅವರೂ ಉದ್ಯಮಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೂರಲು ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಮಾಡಬಹುದು. ಆಗಿರತಕ್ಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುನಃ ಉದ್ಯಮಮಾಡತಕ್ಕವರೇ ಹೊರತು ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಚಾರಣೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಯಾವ ನೆಪವೂ ಇಲ್ಲದೆ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇರಬಹುದು. ಅಂಥದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇತರ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟ್‌ಗಳು ಬೇರೆ ಇವೆ. ಅಂಥ ಒಂದು ಕಟ್ಟಬುದ್ಧಿಯಿಂದ, ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟುಪಟ್ಟದ್ದು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗಾರ್ಡಮೆಂಟ್ ಮುಂಖಾಂತರ ತನಿಖೆ ನಡೆಸಬಹುದು, ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಉದ್ಯಮವಾಗಲಿ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ನಡವಳಿಕೆ ನಡೆಸುವುದು, ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ

ತೊಂದರೆಯೊಡುವುದು ಇದ್ದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಕೋರಾರದ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು contemplated action ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. ಆ ರೀತಿ contemplate ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು imminent ಎಂಬುದಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಗವ.ನಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಗಮನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್‌ರವರು.—ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಕ್ಟ್ ಪಕ್ಕಾರ ಅದು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೂ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಸಭೆಯ ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡಿ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

The resolution was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for lunch.

The Assembly adjourned for lunch at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

Sri M. PALANIYAPPAN (Ulsoor).—

Mr. Speaker, I want to bring to your notice rule 139 (1). The Secretary is not making proper arrangements to send relevant papers. In fact, I have not received since two days questions and answers.

Mr. SPEAKER.—I will see to it.

No. 16.—Stopping the payment of salary of Rs. 100 to each Member of Assembly.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಂಕರ ಲಿಂಗೇಗೌಡರು (ನಾಗಮಂಗಲ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—I think the mover is in the Select Committee to which the Bill on the subject has been referred already.

Sri M. SHANKAR LINGE GOWDA.—That is a different point.

Mr. SPEAKER.—It is not altogether different. I think the Member can have his say on the matter in the Select Committee. So, may I expect the Member not to move his resolution?

Sri M. SHANKAR LINGE GOWDA.—I am moving. (Laughter)